

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 7/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

17/2009. (I. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a budapesti lakos panaszos¹ 2008. december 20-án előterjesztett **panaszát** a 2009. január 28-án megtartott zárt ülése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2008. november 23-án, tilosban parkolás miatt kiszabott helyszíni bírság túlzott mértéke miatt terjesztette elő beadványát, s kérte, hogy a Testület segítsen a bírság eltörlésében.

I.

A Testület a panaszbeadvány, a panaszosnak a rendőri intézkedés miatt az Ajkai Rendőrkapitánysággal folytatott levelezése, illetve a panaszos által becsatolt dokumentumok másolata, valamint az általa készített fényképfelvételek alapján az alábbi tényállást állapította meg.

A panaszos – a panaszbeadványhoz mellékelt orvosi igazolás és az Észak-Magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság rokkantsági nyugdíjelőleg megállapításáról szóló végzése, valamint a nevére kiállított parkolási igazolvány tanúsága szerint – mozgáskorlátozott személy. 2008. november 23-án családjával, gépkocsival ebédelni ment egy ajkai étterembe. A panaszos az utcában látta, hogy a járda végén feljáró van, ezért a gépkocsival felhajtott és megállt a járdának azon a részén, ahol egyébként nyári időszakban az étterem terasza működik.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Az étteremből kifelé jövet a panaszos és családja látta, hogy két rendőr nézte a panaszos gépkocsiját. Amikor az autóhoz értek, a rendőrök megkérdezték, hogy a panaszos honnan hova tart, majd lekérdezték rádión az adatait is. A panaszos felesége közölte a rendőrökkel, hogy a panaszos nem parkolt szabálytalanul, továbbá, hogy vasárnap délután négy órakor nyugalom van abban a városrészben, és senkit sem akadályozott az autó. A megállni tilos tábla a főútvonalra és nem a járdára vonatkozik, a járda folytatásaként egy parkoló rész látható.

Az intézkedő rendőrök „hajthatatlanok” voltak, nem vették figyelembe a panaszos magyarázatait, és választás elé állították a panaszost: vagy feljelentést tesznek, vagy a panaszos elfogadja a 10.000 forintos helyszíni bírságot. A panaszos ez utóbbit választotta, azonban utólag már indokolatlanul magasnak találta az összeget. Ezért az Ajkai Rendőrkapitányság vezetőjéhez fordult, hogy méltányolja kérését és „törölje el” a bírságot.

Az ajkai rendőrkapitány válaszában tájékoztatta a panaszost arról, hogy a panaszos részére kiszabott helyszíni bírság visszavonása vagy mérséklése a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) vonatkozó rendelkezései alapján nem lehetséges.

A panaszos a gépkocsijával elfoglalt területre járdán haladva jutott el. A KRESZ 25. §-a szerint ezzel szemben járművel az úttesten kell közlekedni. A KRESZ 40. §-a írja elő a megállás szabályait, amelynek (1) bekezdése szerint járművel megállni – ha közúti jelzésből vagy a (2)-(5) bekezdés rendelkezéséből más nem következik – csak az úttest menetirány szerinti jobb szélén, azzal párhuzamosan, egy sorban szabad. Ugyanezen § (8) bekezdése megteremti a lehetőséget arra, hogy a járdán is meg lehessen állni, azonban e lehetőség csak négy, a jogszabályban felsorolt feltétel együttes teljesülése esetén megengedett: ha azt jelzőtábla vagy útburkolati jel megengedi, a jármű a járda szélességének legfeljebb a felét foglalja el, a járdán a gyalogosok közlekedésére legalább 1,5 méter szabadon marad, és ha a jármű tengelyterhelése az 1000 kg-ot nem haladja meg. A feltételek közül a panaszos esetében az elsőként meghatározott feltétel nem teljesült a kérdéses helyen: ott parkolást megengedő jelzőtábla vagy útburkolati jel nincs.

A rendőrkapitány egyben tájékoztatta a panaszost arról is, hogy mivel a kiszabott bírságot elfogadta, ezért – a helyszíni bírságot részletes szabályairól szóló 10/2000. (II. 23.) BM rendelet 2. §-a és a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 135. §-ának (2) bekezdése alapján – a bírságot ellen jogorvoslatnak nincs helye.

A panaszos a rendőrségtől kapott választ követően fordult a Testülethez, hogy a vele szemben kiszabott helyszíni bírság eltörlésében segítséget nyújtson.

II.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a rendőrségről szóló törvény IV., V. és VI. fejezetében

meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az Rtv. előbb említett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe azon rendőri intézkedések tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség...),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés...),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás...),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A jelen panaszügyben a szabálysértési eljárás és annak jogszerűsége tekintetében a Testület – minthogy az a hatáskörén kívül esik – érdemi vizsgálatot nem folytathat.

A Testület megjegyzi ugyanakkor, hogy a sem a panaszbeadványból, sem a becsatolt dokumentumokból nem derült ki, hogy a panaszos használta-e a parkolási igazolványát, s amennyiben igen, úgy az előírásoknak megfelelően helyezte-e el azt a gépkocsi szélvédője mögött. Ezért a panaszos által a beadványban megjelölt, a KRESZ 40. §-ának (9) bekezdésében kivételt engedő szabály – miszerint a járdán a mozgáskorlátozott személy (illetőleg az őt szállító jármű vezetője) járművével a (8) bekezdésben említett egyéb feltételek fennállása esetén akkor is megállhat, ha a megállást jelzőtábla vagy útburkolati jel nem engedi meg – alkalmazhatósága a panasz szerinti esetben nem volt megállapítható.

A Testület ugyanakkor felhívja a panaszos figyelmét arra, hogy a fentebb említett jogszabályi rendelkezések – a 10/2000. (II. 23.) BM rendelet 2. §-a és az 1999. évi LXIX. törvény 135. §-ának (2) és (3) bekezdése – alapján, amennyiben a szabálysértés elkövetője a helyszíni bírság kiszabását – a jogkövetkezményekről szóló tájékoztatás után – tudomásul veszi, a bírságolás ellen jogorvoslatnak nincs helye; ilyen esetben az elkövető részére készpénz-átutalási megbízást kell átadni, és fel kell hívni, hogy a bírságot harminc napon belül fizesse be.

2) Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint továbbá a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

Jelen ügyben a panaszos a sérelmesnek tartott rendőri intézkedéstől számított nyolc napos törvényi határidőn túl terjesztette elő panaszát.

A Testület egyrészt hatáskör hiányában, másrészt pedig a panasz elkésettsége miatt érdemben nem vizsgálhatta a beadványt, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2009. január 28.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes, testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Pártbiztestület